

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Christus à Pilato, ex humano respectu[m], condemnatus ad
mortem. Humanus respectus, inhumanus Christi despectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Rom. 14. Subditos vel Spectatores tuæ superbiæ. Noli cibo tuo, noli superbia, noli impatientia tua, illum perdere, pro quo Christus mortuus est. Noli propter escam destruere opus Dei.

III. PUNCTUM.

SIC prudenter ergo tibi cavendum est, ne vituperetur ministerium tuum, ut, si nimis id caveas, non satis caveas; & tu ipse illud magis vituperes & probrosum reddas per nimiam illam sollicitudinem, quæ meta est superbia seu ambitio, quàm si aliam dares offensionem. Hoc est, quod præsertim in Pharizæis carpebat Dominus, *Va vobis quia diligitis primas cathedras.* SED *va nobis miseris,* inquit S. Hieronymus, *ad quos Pharizæorum vitia transferunt.* Præclare verò sanctus Gregorius: *Nullum puto ac aliis maius præiudicium quàm à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitate cernit, quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus. Nulla animarum lucra quarimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intentam mente captamus. Et quia eo ipso, quo ceteris prælati sumus, ad agenda qualibet maiorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum.*

Non sic Christus, non sic Apostoli, quorum certe non minus intererat quàm tuâ re-

fert, suam tueri autoritatem suamque decus. *Sed tempus est acquirendi & tempus perdendi.* Eccl. 3. Quod videtur aliquando pro Christo perdi, melius suo tempore per Christum invenitur. Si quid pro suo munere respondendum: *Cum modestia & timore,* inquit S. Petrus, *conscientiam habentes bonam, ut in eo, quod detrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem: melius est enim benefacientes, si voluntas Dei velit, pati, quàm malefacientes, quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustus: de quo propterea dictum est: ECCE HOMO, Id est, exemplar omnium hominum, ECCE REX VESTER, cui scilicet subditi conformandi; Nunquam certe excellentius Rex & Homo Christus est dictus, quàm cum sic per ludibrium Rex & Homo dictus est, quia sic ipse subditus Deo Patri, nos sibi subieciat, nos illam docendo subiectionem, in qua rota est excellentia hominis qui alios regit.*

Cave autem ne opere dicas, quod Judæi ore clamant: *Tolle, tolle, non habemus Regem nisi Cæsarem.* Tu verò, nisi Mundum aut appetitum. *Nos habemus legem,* inquebant, & secundum legem nostram debet mori: Mentiebantur, sed mundus & appetitus habent legem, legem carnis, legem membrorum, secundum quam Christus debet in illo corde mori, quod ex illa lege vivit & movetur. *O Ecclesi. 4. mors, quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis!*

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Lazaro infirmo, mortuo, & suscitato. Ioan. 11.

DE his tribus Lazari statibus, proponuntur distinctæ Veritates, tribus primis Feriis hebdomadæ vicissimæ quintæ post Pentecosten, in quarta parte.

SABBATO
CHRISTVS A PILATO EX

Humano respectu condemnatus ad mortem.

Pilatus volens populo satisfacere, tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur. Marc. 15.

VERITAS PRACTICA-
Humanus respectus, inhumanus Christi despectus.

Haynesvæ Pars 2.

RATIO supponit duo per se satis nota: primum, quod respectus humanus sit, quando consideratione personarum, quibus place-

V

re

re cupimus aut displicere timemus, omittere vel committimus aliquid contra conscientiam.

Alterum est, quod hic respectus, cum inhumanus censeri debeat esse Christi respectus, cum ex communi omnium sensu tam iniqua est & iniusta personarum quibuscumque Ipse Christus confertur & posthabetur acceptio; ut nulla sit in humanis iniquior. Quibus praesuppositis ut aperte manifestis, superest declarandum, quod in humano respectu talis reperitur acceptio personarum. Sic autem declaratur:

PERSONARVM acceptio eò est iniquior, quòd persona de quibus agitur magis inter se differunt, & quòd indignior illo est, quæ præfertur.

Sed in humanis non reperitur tanta differentia personarum seu talis indignitas eius personæ quæ præfertur, quàm in humano quovis respectu.

Ergo non est iniquior personarum acceptio quàm respectus humanus; ac proinde verè inhumanus est Christi respectus, & pluriquam cavèri solet, cavendus.

I. P U N C T U M.

TAMETSI Judæorum improbitati sive importunitati potest attribui, quòd Pilatus innocentem Dominum condemnarit; tamen oportuit in illa importunitate aliquid intervenisse, quo permotus fuerit ad hanc decernendam condemnationem, cui tam constanter restiterat. Nihil autem aliud apparet accidisse quàm timorem seu respectum humanum, quando scilicet illi dictum est à Judæis de Christo, quod Filium Dei se fecit & Regem; *Si hunc dimittis non es amicus Cæsaris, omnis enim, qui se Regem facit, contradicit Cæsari.* Tunc enim auditis his sermonibus expressè refertur ab Evangelista, Pilatum magis timuisse, & statim sedisse pro tribunali, sententiam mortis laturum, ac tandem tradidisse Judæis Iesum, ut crucifigeretur. Timuit ergo ne si populo non satisfaceret, accusaretur apud Cæsarem & male audiret apud omnes quasi homo timidus, vel ignarus, vel parum studiosus imperij; sicque partim cupiditate complacendi Judæis, partim metu displicendi Romanis, miser ille contra suam conscientiam, adiudicavit fieri petitionem eorum, nec alià mortis sententia refertur, quam

Luc. 23. quod Iesum tradidit voluntati eorum.

Quæ certè fuit non modò iniquissima sed & crudelissima sententia, cum licet res relicta fuerit inimicis de Christo statuendi quod vellent. O dira cupiditas complacendi hominibus! O crudelis metus displicendi! O humani respectus de illa cupiditate metuque conflati, quam potentes estis & ad omne facinus perpetrandum parati! Ecce hoc unum potuit perimovere hominem ad condemnandum Iesum! Quod neque Pharizæi suis calumniis, neque Pontifices aut Sacerdotum Principes suis præteritis legibus, neque populus universus suis clamoribus extorquere potuit, unus obrinet respectus humanus! Timuit Pilatus Cæsarem, voluit populo satisfacere, & statim Iesum permittitur crucifigi.

Sed quid dicitur bone Iesu, quid de te sentietur cum auditum fuerit te sententia Iudicis condemnatum! hæc tamen innocentia tua licet multis calumniis appetita, tibi tamen servata est; nec quisquam nisi malevolus te accusavit aut condemnavit; Iam verò cum in Iudicio apud Præsidentem discussa fuerit tua causa, & te cognita damnatus fueris, quis te innocentem crederet? Nonne est magis quod timeas quam Pilatus? Audi quid Christus tibi respondeat, Audi quàm contemnat istos respectus humanos, & quàm velit eos à te contemni, hæc tibi modo proposita Veritate: *Quòd humanus respectus sit inhumanus Christi respectus.*

Nequè verò id tantum intelligas de humano illo respectu, quo Dominus à Pilato est iudicatus, sed de quovis alio, qui frequentissimus est inter homines, & qui tam crudelis & inhumanus est Christi respectus, quàm est inter humanas illa iniquissima & injustissima personarum acceptio, quibus in humano respectu comparatur & posthabetur Christus. Quomodo autem talis acceptio personarum reperitur in humano respectu, ut in humanis non sit iniquior, hæc aperta demonstrat ratio; Quia ex communi sensu & omnium rectè sentientium iudicio, eò est iniquior personarum acceptio, quo personæ, de quibus agitur sunt magis differentes, & quòd earum una quæ præfertur, longè est indignior altera. Sic enim magis sit contra Charitatem, contra iustitiam particularem, & contra commune bonum totius ordinis, civitatis, Regni, vel Ecclesiæ; unde in sacris scripturis mirum quantum hæc iniustitia proscibatur. *Nulla Dicitur.*

aris.

Levit. 19. erit distantia personarum, ita parvum audietis
 Luc. 2. ut magnum. NON consideres personam pauperis,
 De his san. nec honores vultum potentis. Si personas accipi-
 tus Tho- tis, peccatum operamini, argui à lege quasi
 mai 1. 2. transgressores. Nō ac in hoc sepe peccasti præ-
 q. 63. ferens ditiores pauperibus, & te ab aliis præ-
 1. Par. 19. fecti volens? Videte quid faciatis, non enim ho-
 minis exercetis iudicium sed Domini, & quod-
 cumque iudicaveritis, in vos redundabit.

II. PUNCTUM.

SED in humanis, non reperitur tanta persona-
 rum distantia seu tanta earum indignitas,
 quæ præferuntur, quàm in humano respectu.

Cum enī, ut iam præmissum est, res-
 pectus humanus nihil sit aliud, quàm ex cupi-
 ditate placendi vel metu displicendi homi-
 nibus, aliquod Christianum opus omittere,
 vel oppositum malum committere; profectò
 hinc patet homines præferri Christo; hæ sunt
 videlicet personæ de quibus agitur, Christus
 ex una parte, qui præcipit bonum aut vetat
 malum; ex alia verò mundus sive homines,
 quibus placendi cupiditas vel metus displic-
 endi avertunt ab illo bono tenendo, ut im-
 pellunt ad malum. At nonne est tanta istarū
 personarum distantia, quantam in humanis alia
 reperiri non potest? nonne si mundus præfer-
 tur Deo, præfertur persona tam indigna quàm
 longè indigna esse potest præ altera, quæ pos-
 sithaberetur? quæcunque enim alia fiat compa-
 ratio personarum, aut quæcunque earum sit
 distantia, vel unius ad aliam proportio, tota
 tamen illa differentia finita est, & suis termi-
 nis circumscripta, cum fiat comparatio inter
 homines, inter creaturas, quarum alia quan-
 tumcunque aliam dignitate excedat, excessus
 ille tamen est determinatus; at inter Deum &
 hominem nulla prorsus est proportio sed in-
 finita quædam distantia, quæ efficit ut, cum
 per respectum humanum præferantur homi-
 nes Christo & Deo, id præferatur alteri, quod
 tam longè est indignum ut nihil longius, ni-
 hil indignius cogitari possit. Cui assimilastis

me, aut adæquastis, & comparastis me, & fecistis
 similem? ait Dominus apud Prophetam. Re-
 sponde, & erubescet.

Quando esset mundus universus, quid ille
 est ad Deum, nisi quod ait Sapiens? *tanquam* Sap. 11.
momentum statera sic est ante te orbis terrarum, 11. 40.
& tanquam gutta voris antelucani, quæ descen-
dit in terram; Sic & Propheta: *Ecco gentes*
quasi stipula stula, & quasi momentum statera re-
putata sunt. At certe non intervenit in illo re-
 spectu humano mundus universus, non An-
 geli, non Beati, non ipsi etiam homines san-
 ctiore, doctiores, sapientiores, non millio-
 nes hominum, non millia, non centum, vix
 decem, vix unus aut alter; mera est plerumq;
 Imaginatio, timor nocturnus; Et tamen hunc
 aut alterum præfers Christo! præfers Deo! O
 indignitatem! Quis ut Deus! Quid tibi vi-
 detur de Christo?

III. PUNCTUM.

NVLLA est igitur in humanis iniquior perso-
 narum acceptio, quam respectus humanus,
 cum nulla sit personarum tanta distantia &
 tanta indignitas, quantam inter Christum &
 homines, qui per humanum respectum præ-
 feruntur Christo; quæ in præferentia, cum
 crudeliter & inhumanè despiciatur Christus,
 quid est humanus respectus nisi inhumanus
 Christi despectus? *Tu repulisti & despexisti*
Christum tuum. SERVIERVNT creatu- Ps. 88.
ra potius quam creatori, DEVM qui te genuit, Rom. 1.
dereliquisti, & oblitus es Domini Creatoris tui: Den. 32.
an te illa creatura nutrit, an illa tuus finis est?
an tua compenlabit opera? an aderit in ne-
cessitate? an in extremo iudicio iudicabit? Vbi
sunt dij eorum, in quibus habebant fiduciam? sur-
gant, & opulentur vobis, & in necessitate vos
protegant. Videte quod ego sum solus, & non sit Ibid.
alius Deus prater me. Ecclesi. 6.
 Ibid. 42.
 Ioa. 16.

His & similibus cum Dei gratia te exacue,
 ut ne deinceps extimescas faciem potentis, & po-
 nas scandalum in aequitate tua. NE accipias per-
 sonam ut delinquas. HÆC locutus sum vobis ut
 non scandalizemini.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, Ego sum lux mundi, &c. Ioan. 8.

VERITAS PRACTICA.

Dum lucet, ambulandum: ne tenebræ fiant.

Ex 1. parte, Die 5. Januarij.

V 2

Domini.